

Jeżeli petent wystąpi o zniżkę celną przed sprzedażem towaru, lecz ocli go za cłem normalnem, zanim wydane zostanie pozwolenie na zastosowanie zniżki celnej, to w takich przypadkach zwrot różnicy pomiędzy cłem normalnem a zniżonem następuje na skutek podania strony do Ministerstwa Skarbu, złożonego w przeciągu 30-tu dni od daty udzielenia pozwolenia na zastosowanie zniżki celnej wraz z kwitem celnym oraz z dowodami stwierdzającemi zgodność z niniejszem rozporządzeniem tożsamość towaru.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1935 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

967.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 grudnia 1934 r.

o zasadach udzielania pomocy instytucjom, zawierającym układy z dłużnikami w zakresie wierzytelności rolniczych.

Na podstawie art. 3, 6, 10 ust. (1), 17 ust. (3) i art. 19 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ułatwieniach dla instytucyj kredytowych, przyznających dłużnikom ulgi w zakresie wierzytelności rolniczych— w brzmieniu ustalonym w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 1 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 973) zarządzam co następuje:

§ 1. Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszem, bez bliższego określenia, oznaczają przepisy ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ułatwieniach dla instytucyj kredytowych, przyznających dłużnikom ulgi w zakresie wierzytelności rolniczych w brzmieniu ustalonym w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 1 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 973).

Paragrafy, powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, oznaczają przepisy rozporządzenia niniejszego.

Ilekcć w rozporządzeniu niniejszem mowa jest o gospodarstwach wiejskich grupy A, B i C, przynależność gospodarstw do powyższych grup określają przepisy art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 841).

§ 2. Czynności, dotyczące pomocy Skarbu Państwa, określone w art. 1 — 3 i art. 4 ust. (1), będą wykonywane przez Bank Akceptacyjny Sp. Akc. Pomoc Skarbu Państwa w wysokości 150.000.000.— złotych będzie przeznaczona — o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej (§§ 13, ust. 3 i 14, ust. 3)— na pokrycie strat z tytułu odsetek i kapitałów (§§ 16 i 17) poniesionych przez instytucje kredytowe na wierzytelnościach rolniczych, objętych układami, zawartymi na zasadach, określonych w rozporządzeniu niniejszem. Układy te będą w dalszym ciągu rozporządzenia niniejszego nazywane układami konwersyjnymi.

§ 3. Wierzytelność jest rolniczą w rozumieniu rozporządzenia niniejszego, jeżeli osoba odpowiedzialna za zobowiązanie jest posiadaczem gospodarstwa wiejskiego w myśl przepisu art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 841).

Za wierzytelności rolnicze uważa się również wierzytelności, za które odpowiadają spółdzielnie rolniczo-handlowe, oznaczone przez Ministra Skarbu, oraz w gospodarczo uzasadnionych przypadkach, wyjątkowo także inne przedsiębiorstwa, oznaczone przez Ministra Skarbu.

§ 4. Pomoc Skarbu Państwa może być udzielona instytucjom określonym w art. 1 ust. (1). Instytucje te będą w dalszym ciągu rozporządzenia niniejszego nazywane instytucjami wierzytelskimi.

Spółdzielnie kredytowe, komunalne kasy oszczędności, gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe będą mogły korzystać z pomocy Skarbu Państwa w zasadzie tylko za pośrednictwem banków państwowych lub innych instytucyj finansowych. Minister Skarbu na wniosek Rady Banku Akceptacyjnego Sp. Akc. ustali listę spółdzielni kredytowych i komunalnych kas oszczędności, które będą mogły bezpośrednio korzystać z pomocy Skarbu Państwa.

Instytucje kredytowe, znajdujące się w likwidacji (dobrowolnej lub przymusowej) oraz instytucje objęte postępowaniem zapobiegającym upadłości lub postępowaniem układowem, mogą również korzystać z pomocy Skarbu Państwa na podstawie układów konwersyjnych, zawartych zgodnie z przepisami rozporządzenia niniejszego. Bankowi Akceptacyjnemu Sp. Akc. służy jednak prawo domagać się od takich instytucyj dodatkowych gwarancyj, zabezpieczających wykonanie układów konwersyjnych.

§ 5. Pomoc Skarbu Państwa udzielana będzie instytucjom wierzytelskim w miarę zawierania przez nie układów konwersyjnych z dłużnikami. Instytucje wierzytelskie obowiązane są zawrzeć układy konwersyjne ze wszystkimi dłużnikami posiadaczami gospodarstw wiejskich grup A i B, którzy do zawarcia układów konwersyjnych posiadają warunki przewidziane w rozporządzeniu niniejszem.

Układy konwersyjne z posiadaczami gospodarstw wiejskich grupy A i B winny być zawarte do dnia 31 grudnia 1935 r. W ciągu stycznia i lutego 1936 r. instytucje wierzytelskie obowiązane będą nadać Bankowi Akceptacyjnemu Sp. Akc. szczegółowe wykazy dłużników powyższych grup, z którymi układy nie zostały zawarte, podając powody niezawarcia układów.

W miarę zawierania układów konwersyjnych instytucje wierzytelskie przesyłają układy Bankowi Akceptacyjnemu Sp. Akc. celem ich zatwierdzenia przez Komitet Konwersyjny (§ 6).

§ 6. Komitet Konwersyjny, działający przy Banku Akceptacyjnym Sp. Akc., składać się będzie z 9 członków i potrzebnej ilości zastępców powołanych przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych. Przewodniczącemu Komitetu Konwersyjnego powołuje Minister

Skarbu. Członkiem Komitetu Konwersyjnego może być również członek Rady Nadzorczej Banku Akceptacyjnego Sp. Akc. Komitet spełnia swe czynności w kompletach, składających się z trzech osób z pośród członków Komitetu lub ich zastępców. Organem wykonawczym Komitetu Konwersyjnego jest biuro, którego kierownika powołuje przewodniczący Komitetu Konwersyjnego za zgodą Ministra Skarbu.

Do zakresu działania Komitetu Konwersyjnego, należy:

1) zatwierdzanie układów konwersyjnych po stwierdzeniu, że wierzytelności objęte układami, oraz warunki układów odpowiadają przepisom rozporządzenia niniejszego;

2) rozpatrywanie odwołań dłużników w przypadku uchylania się instytucji wierzytelności od zawierania układów konwersyjnych oraz wydawanie poleceń instytucjom wierzytelności zawarcia układu w określonym terminie, po uprzednim stwierdzeniu, że dłużnik posiada ku temu warunki;

3) orzekanie o zastosowaniu do poszczególnych dłużników i instytucji wierzytelności przepisów rozdziału V rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 841), po uprzednim ustaleniu, że mimo wezwania instytucji wierzytelności do zawarcia układu i upływu wyznaczonego w tym celu terminu, układ nie został zawarty z winy tej instytucji;

4) rozpatrywanie odwołań instytucji wierzytelności i wystawianie zaświadczeń — po uprzednim ustaleniu, że układu nie zawarto z winy dłużnika — na podstawie których to zaświadczeń urzędy rozjemcze uchylać będą postanowienia, zawieszające postępowanie egzekucyjne, wydane w myśl przepisu art. 17 ust. (2);

5) wydawanie decyzji w innych sprawach w myśl szczególnych przepisów rozporządzenia niniejszego.

W sprawach określonych w pkt. 1 — 5 paragrafu niniejszego Komitet Konwersyjny może przeprowadzić wszelkie dowody, jakie uzna za potrzebne, a w szczególności może zwracać się do urzędów rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich, biur do spraw finansowo - rolnych, banków państwowych oraz urzędów i izb skarbowych, celem dostarczenia danych, potrzebnych do wydania orzeczeń przez Komitet Konwersyjny. Orzeczenia Komitetu Konwersyjnego są ostateczne i nie ulegają zaskarżeniu.

Regulamin Komitetu Konwersyjnego, zatwierdzony przez Ministra Skarbu, ustali sposób działania Komitetu oraz tryb postępowania w sprawach, określonych w pkt. 1 — 5 paragrafu niniejszego.

§ 7. W miarę zawierania przez instytucje wierzytelności układów konwersyjnych z dłużnikami Bank Akceptacyjny Sp. Akc. będzie zawierał z instytucjami wierzytelności umowy, dotyczące pomocy Skarbu Państwa, określonej w rozporządzeniu niniejszem. Umowy te powinny przewidywać rygory na wypadek uchylania się instytucji wierzytelności od zastosowania przepisów ustawy z dnia

24 marca 1933 r. o ułatwieniach dla instytucji kredytowych, przyznających dłużnikom ulgi w zakresie wierzytelności rolniczych i rozporządzenia niniejszego.

Umowy bądź typy tych umów podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Skarbu. Umowy zawarte przez Bank Akceptacyjny Sp. Akc., z instytucjami wierzytelności na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 czerwca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 395), powinny być odpowiednio dostosowane do przepisów rozporządzenia niniejszego, przez zawarcie dodatkowej umowy uzupełniającej. Umowy dodatkowe lub typy tych umów podlegają zatwierdzeniu Ministra Skarbu.

§ 8. Dla ustalenia szacunku gospodarstwa wiejskiego należy brać za podstawę szacunek instytucji ziemskiego kredytu długoterminowego; w braku takiego szacunku Bank Akceptacyjny Sp. Akc. winien zażądać ustalenia szacunku przez jedną z instytucji ziemskiego kredytu długoterminowego na podstawie obowiązujących je norm szacunkowych.

W braku szacunku instytucji ziemskiego kredytu długoterminowego, instytucje wierzytelności mogą dokonywać szacunku kameralnie według przepisów i norm Banku Akceptacyjnego Sp. Akc. z tym ograniczeniem, że szacunek ten może być stosowany tylko do gospodarstw wiejskich, których obszar nie przewyższa 100 ha, a w województwach: pomorskiem, poznańskim i śląskim — 150 ha.

Bank Akceptacyjny Sp. Akc. ustali przepisy i normy szacunkowe obszarów leśnych celem oszacowania tych obszarów w przypadkach, gdy nie zostały uwzględnione w szacunkach instytucji ziemskiego kredytu długoterminowego.

Do zawierania układów konwersyjnych z posiadaczami gospodarstw wiejskich grupy A szacunek gospodarstwa nie jest wymagany.

§ 9. Z posiadaczami gospodarstw grupy A układy konwersyjne, na podstawie których ma być udzielana pomoc Skarbu Państwa, winny być zawierane bez względu na stopień ich zadłużenia; natomiast z posiadaczami gospodarstw grupy B, układy te winny być zawierane jedynie wówczas, jeżeli zadłużenie ich nie przewyższa 75% szacunku (§ 8) gospodarstwa.

Z dzierżawcami gospodarstw wiejskich układy konwersyjne mogą być zawierane, jeżeli zadłużenie dzierżawcy nie przewyższa 75% szacunku inwentarzy żywych i martwych, stanowiących jego własność. Szacunek ten winien być dokonany przez właściwe wojewódzkie biuro do spraw finansowo - rolnych. Jeżeli zadłużenie dzierżawcy przewyższa 50% wyżej wymienionego szacunku układ konwersyjny może być zawarty jedynie pod warunkiem udzielenia zabezpieczenia przewidzianego w § 11 ust. 2.

§ 10. Układy konwersyjne, na których podstawie ma być udzielona pomoc Skarbu Państwa, nie mogą obejmować:

- 1) wierzytelności nieściągalnych,
- 2) nowych wierzytelności, powstałych po dniu 1 lipca 1932 r. przyczem wystawianie obligów po 1 lipca 1932 r. celem wymiany części lub całości obligów dawniej wystawionych, lub pokrycia dawniej

zaciągniętych zobowiązań, nie powoduje powstania nowej wierzytelności w rozumieniu paragrafu niniejszego; do wierzytelności powstałych przed dniem 1 lipca 1932 r. przy zawieraniu układów konwersyjnych instytucje wierzycielskie mogą doliczać zaległe odsetki i koszty do dnia wejścia w życie układu,

3) wierzytelności do posiadaczy gospodarstw wiejskich grupy A, jeżeli ich zadłużenie, podlegające konwersji, nie przewyższa w danej instytucji 100 zł,

4) wierzytelności do posiadaczy gospodarstw wiejskich grupy B, którzy nie mogą dostarczyć zabezpieczeń wymienionych w § 11, oraz wierzytelności do posiadaczy tych gospodarstw, jeżeli ich zadłużenie, podlegające konwersji, nie przewyższa w danej instytucji 1.000 zł.

§ 11. Układy konwersyjne, zawarte z posiadaczami gospodarstw wiejskich grupy A, mogą być zabezpieczone, niezależnie od osobistego zobowiązania dłużnika:

1) hipotekami (czystymi wpisami, kaucjami hipotecznymi lub innymi wpisami)—jeżeli suma objęta układem przewyższa 2.000 zł i gospodarstwo posiada uregulowaną hipotekę, albo

2) innymi zabezpieczeniami, uznaniami za dostateczne uchwałą Rady Banku Akceptacyjnego Sp. Akc., zatwierdzoną przez Ministra Skarbu.

Układy konwersyjne, zawarte z posiadaczami gospodarstw wiejskich grupy B, winny być zabezpieczone, niezależnie od osobistego zobowiązania dłużnika:

1) papierami wartościowymi o stałym bądź niestałym oprocentowaniu w stosunku 85% ich kursu giełdowego lub kursu, ustalonego przez Radę Banku Akceptacyjnego Sp. Akc., jeżeli kurs ich na giełdzie nie jest notowany, lub według kursu ustalonego przez Ministra Skarbu, albo

2) hipotekami (czystymi wpisami, kaucjami hipotecznymi lub innymi wpisami), mieszczącymi się w granicach 75% szacunku nieruchomości (§ 8), albo

3) innymi zabezpieczeniami, uznaniami za dostateczne uchwałą Rady Banku Akceptacyjnego Sp. Akc., zatwierdzoną przez Ministra Skarbu.

Sposób zabezpieczenia układów konwersyjnych, zawieranych z dzierżawcami gospodarstw wiejskich, spółdzielniami rolniczo-handlowymi i innymi przedsiębiorstwami oznaczonymi przez Ministra Skarbu (§ 3, ust. 2) ustali Rada Banku Akceptacyjnego Sp. Akc.; uchwały Rady Banku wymagają zatwierdzenia Ministra Skarbu.

§ 12. Jeżeli zabezpieczenie hipoteczne, określone w paragrafie poprzedzającym, mieści się w granicach 75% szacunku gospodarstwa wiejskiego grupy A, lub w granicach do 50% szacunku gospodarstw pozostałych grup, instytucja wierzycielska, zawierająca układ konwersyjny, powinna zrzec się roszczenia do osób współodpowiedzialnych za wierzytelność, objętą układem; nie dotyczy to jednak współodpowiedzialności, powstałej z transakcji handlowych lub finansowych. W razie wątpliwości czy współodpowiedzialność powstała z tytułu transakcji handlowej lub finansowej, decyduje Komitet Konwersyjny; decyzyje te są ostateczne.

§ 13. Układy konwersyjne będą zawierane:

1) z posiadaczami gospodarstw wiejskich grupy A na okres 14 lat, przy czym odsetki będą płatne z góry, a kapitał długu będzie ulegał spłacie w ratach półrocznych płatnych z dołu, według skali następującej:

	roku ulega spłacie	2%
w pierwszym		2%
w drugim	" " "	3%
w trzecim	" " "	5%
w czwartym	" " "	5%
w piątym	" " "	5%
w szóstym	" " "	5%
w siódmym	" " "	5%
w ósmym	" " "	10%
w dziewiątym	" " "	10%
w dziesiątym	" " "	10%
w jedenastym	" " "	10%
w dwunastym	" " "	10%
w trzynastym	" " "	10%
w czternastym	" " "	10%

2) z posiadaczami gospodarstw wiejskich grupy B na okres 10 lat, przy czym odsetki będą płatne z góry, a kapitał długu będzie ulegał spłacie w ratach półrocznych płatnych z dołu, według skali następującej:

	roku ulega spłacie	2%
w pierwszym		2%
w drugim	" " "	3%
w trzecim	" " "	5%
w czwartym	" " "	5%
w piątym	" " "	10%
w szóstym	" " "	10%
w siódmym	" " "	15%
w ósmym	" " "	15%
w dziewiątym	" " "	15%
w dziesiątym	" " "	20%

3) z dzierżawcami na okres trwania dzierżawy, nie krócej jednak niż na 5 lat, a nie dłużej niż na 10 lat, przy czym sposób spłaty długu określi Bank Akceptacyjny Sp. Akc.; za zgodą Banku Akceptacyjnego Sp. Akc. okres 5 lat może być skrócony.

Minister Skarbu ustalać będzie oprocentowanie długów, objętych układami konwersyjnymi. Oprocentowanie to na okres pierwszych dwóch lat obowiązywania układu ustala się dla posiadaczy gospodarstw wiejskich grupy A i B oraz dzierżawców — na 4½% w stosunku rocznym.

Z posiadaczami gospodarstw wiejskich, zaliczanymi do grupy B na podstawie rozporządzeń, wydanych w myśl przepisu art. 3 ust. (2), rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 841), oznaczonymi przez Ministra Skarbu, układy konwersyjne będą zawierane na okres 10 lat, przy czym spłata kapitału następować będzie w ratach półrocznych, płatnych z dołu, według skali, określonej w ust. 1 pkt. 2 paragrafu niniejszego; oprocentowanie wierzytelności, objętych temi układami nie może przewyższać 7% w stosunku rocznym. Na podstawie powyższych układów nie może być przyznana pomoc Skarbu Państwa, przewidziana w § 16. Postanowienia układów konwersyjnych, zawartych przed dniem 1 grudnia 1934 r. z posiadaczami gospodarstw wiejskich, za-

liczonemi do grupy B na podstawie rozporządzeń wyżej wymienionych, nie ulegają zmianie.

Okresy spłat kapitałowych, ustalone w układach konwersyjnych, zawartych przed dniem 1 grudnia 1934 r. z posiadaczami gospodarstw wiejskich grupy A i B oraz z dzierżawcami, przedłuża się do okresów ustalonych w pkt. 1 i 2 paragrafu niniejszego, z tem, że kapitał długu ulega spłacie w zależności od ustalonego okresu karencji według skal następujących:

a) grupa A — przy jednorocznej karencji:

roku	karencja	
w pierwszym	ulega spłacie	3%
w drugim	" "	5%
w trzecim	" "	5%
w czwartym	" "	5%
w piątym	" "	5%
w szóstym	" "	5%
w siódmym	" "	5%
w ósmym	" "	10%
w dziewiątym	" "	10%
w dziesiątym	" "	10%
w jedenastym	" "	10%
w dwunastym	" "	10%
w trzynastym	" "	10%
w czternastym	" "	12%

b) grupa A — przy dwuletniej karencji:

roku	karencja	
w pierwszym	ulega spłacie	5%
w drugim	" "	5%
w trzecim	" "	5%
w czwartym	" "	5%
w piątym	" "	10%
w szóstym	" "	10%
w siódmym	" "	10%
w ósmym	" "	10%
w dziewiątym	" "	10%
w dziesiątym	" "	10%
w jedenastym	" "	10%
w dwunastym	" "	10%
w trzynastym	" "	10%
w czternastym	" "	10%

c) grupa B — przy jednorocznej karencji:

roku	karencja	
w pierwszym	ulega spłacie	5%
w drugim	" "	5%
w trzecim	" "	5%
w czwartym	" "	5%
w piątym	" "	10%
w szóstym	" "	10%
w siódmym	" "	15%
w ósmym	" "	15%
w dziewiątym	" "	15%
w dziesiątym	" "	20%

d) grupa B — przy dwuletniej karencji:

roku	karencja	
w pierwszym	ulega spłacie	5%
w drugim	" "	10%
w trzecim	" "	10%
w czwartym	" "	10%
w piątym	" "	15%
w szóstym	" "	15%
w siódmym	" "	15%
w ósmym	" "	15%
w dziewiątym	" "	20%

Okresy spłat kapitałowych, ustalone w układach konwersyjnych, zawartych przed dniem 1 grudnia 1934 r. z dzierżawcami i osobami prawnymi, przedłuża się do lat 10 z tem, że kapitał długu ulegać będzie spłacie, w zależności od ustalonego okresu karencji, według skali podanej pod literami c) lub d) paragrafu niniejszego. W przypadku wcześniejszego wygaśnięcia kontraktu dzierżawy okres spłat kapitałowych winien być odpowiednio skrócony.

Oprocentowanie długów, objętych powyższymi układami, obniża się z dniem 1 grudnia 1934 r. z 6¼% do 4½% w stosunku rocznym. Z dniem tym pomoc Skarbu Państwa dla instytucji wierzycielskich z tytułu obniżenia odsetek podwyższa się do norm ustalonych w § 16. Powyższe zmiany, dotyczące sposobu spłaty i oprocentowania, instytucje wierzycielskie obowiązane są wprowadzić do układów, zawartych przed dniem 1 grudnia 1934 r., o czym winny zawiadomić dłużników oraz Bank Akceptacyjny Sp. Akc., który od dokonania tych zmian uzależni udzielenie pomocy Skarbu Państwa. Inne postanowienia układów, zawartych przed dniem 1 grudnia 1934 r., pozostają bez zmian.

Okresy spłat kapitałowych oraz wysokość oprocentowania wierzytelności — co do których mają być zawarte układy z spółdzielniami rolniczo-handlowymi i innymi przedsiębiorstwami, oznaczone przez Ministra Skarbu (§ 3 ust. 2), ustali Rada Banku Akceptacyjnego Sp. Akc. uchwałą, zatwierdzoną przez Ministra Skarbu.

§ 14. Z posiadaczami gospodarstw wiejskich grupy C układy konwersyjne mogą być zawierane jedynie wówczas, gdy zadłużenie mieści się w granicach do 50% szacunku ich gospodarstw. Układy te winny być zabezpieczone, niezależnie od osobistego zobowiązania dłużnika, w sposób oznaczony przez Ministra Skarbu.

Układy konwersyjne z posiadaczami gospodarstw grupy C będą zawierane na okres 10 lat, przy czym odsetki będą płatne z góry, a kapitał długu będzie ulegał spłacie w ratach półrocznych, płatnych zdołu według skali następującej:

roku	ulega spłacie	
w pierwszym	ulega spłacie	5%
w drugim	" "	5%
w trzecim	" "	10%
w czwartym	" "	10%
w piątym	" "	10%
w szóstym	" "	10%
w siódmym	" "	10%
w ósmym	" "	10%
w dziewiątym	" "	15%
w dziesiątym	" "	15%

Oprocentowanie długów, objętych powyższymi układami konwersyjnymi, nie może przewyższać 7½% w stosunku rocznym. Na układy te instytucjom wierzycielskim nie będzie przyznawana pomoc Skarbu Państwa, określona w §§ 16 i 17.

Przy zawieraniu układów z posiadaczami gospodarstw wiejskich grupy C stosuje się analogicznie przepisy § 10 ust. 1 pkt. 1 i 2.

Postanowienia układów konwersyjnych, zawartych przed dniem 1 grudnia 1934 r. z posiadaczami gospodarstw wiejskich grupy C, nie ulegają zmianie.

§ 15. Instytucja wierzycielska będzie mogła — za zgodą Komitetu Konwersyjnego — wypowiedzieć układ i zażądać natychmiastowej spłaty wierzytelności, objętej układem konwersyjnym, jeżeli dłużnik wskutek zatajenia zadłużenia lub podania innych okoliczności niezgodnie z rzeczywistością uzyskał przy zawarciu układu warunki jemu nieprzystępujące.

§ 16. Minister Skarbu ustalać będzie wysokość pomocy Skarbu Państwa dla instytucji wierzycielskich z tytułu obniżenia dłużnikom odsetek przy zawieraniu układów konwersyjnych. Z tytułu tej pomocy instytucje wierzycielskie otrzymywać będą w ciągu dwóch pierwszych lat obowiązywania układów konwersyjnych, zawartych z posiadaczami gospodarstw grupy A i B od sumy wierzytelności, objętych temi układami:

1) 3% w stosunku rocznym — jeżeli wszystkie wierzytelności rolnicze instytucji wierzycielskiej stanowią co najmniej 50% ogólnej sumy kredytów, udzielonych przez tę instytucję;

2) 2½% w stosunku rocznym — jeżeli wszystkie wierzytelności rolnicze instytucji wierzycielskiej stanowią od 33% do 50% ogólnej sumy kredytów, udzielonych przez tę instytucję;

3) 2% w stosunku rocznym — jeżeli wszystkie wierzytelności rolnicze instytucji wierzycielskiej stanowią od 10% do 33% ogólnej sumy kredytów, udzielonych przez tę instytucję;

4) 1% w stosunku rocznym — jeżeli wszystkie wierzytelności rolnicze instytucji wierzycielskiej stanowią mniej niż 10% ogólnej sumy kredytów, udzielonych przez tę instytucję.

Stosunek sumy wierzytelności rolniczych instytucji wierzycielskiej do ogólnej sumy kredytów, udzielonych przez tę instytucję, ustalać się będzie według stanu z dnia 31 grudnia 1932 r.

Spółdzielniom kredytowym, komunalnym kasom oszczędności i gminnym kasom pożyczkowo-oszczędnościowym może być przyznana na podstawie decyzji Ministra Skarbu dodatkowa pomoc Skarbu Państwa, nie przewyższająca ¼% w stosunku rocznym. Instytucjom wierzycielskim, zawierającym układy za pośrednictwem Centralnej Kasy Spółek Rolniczych, pomoc ta może być podwyższona do 1¼% w stosunku rocznym, przyczem wysokość tej dodatkowej pomocy określać będzie Minister Skarbu na okres półroczny.

Na podstawie układów, zawartych przed dniem 1 grudnia 1934 r., pomoc Skarbu Państwa udzielona będzie w sposób następujący:

a) jeżeli układy zawarto z posiadaczami gospodarstw wiejskich grupy A i B, pomoc udzielana będzie w ciągu dwóch lat od daty wejścia w życie układu z tem, że wysokość tej pomocy za czas do dnia 1 grudnia 1934 r. będzie obliczana według norm, określonych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 26 czerwca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 395), za czas po 1 grudnia 1934 r. — w wysokości, określonej w ustępach poprzedzających paragrafu niniejszego;

b) jeżeli układy zawarto z posiadaczami gospodarstw wiejskich grupy C, pomoc udzielana będzie w ciągu dwóch lat od daty wejścia w życie układu — zarówno za czas przed, jak i po 1 grudnia 1934 r. — według norm określonych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 26 czerwca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 395).

Przyznawanie pomocy Skarbu Państwa z tytułu obniżenia dłużnikom odsetek ustaje z chwilą rozwiązania układu.

§ 17. Pomoc Skarbu Państwa z tytułu strat na kapitale udzielana będzie instytucjom wierzycielskim w wysokości 50% sumy strat, poniesionych przez te instytucje na kapitale wierzytelności, objętych układami konwersyjnymi, o ile inne przepisy nie stanowią inaczej (§ 14, ust. 3).

§ 18. Kapitał wierzytelności rolniczej będzie uznany za stracony (nieściągalny), jeżeli dłużnik nie uiścił należności, objętej układem konwersyjnym i egzekucja przeprowadzona przez instytucję wierzycielską, nie doprowadziła do pokrycia tych należności.

Stratę (nieściągalność) całości lub części kapitału wierzytelności ustala Bank Akceptacyjny Sp. Akc., uwzględniając wszelkie okoliczności, dotyczące stanu majątkowego dłużnika oraz środków egzekucyjnych, zastosowanych przez instytucję wierzycielską. Decyzja Banku Akceptacyjnego Sp. Akc. jest ostateczna. Przepis ustępu niniejszego nie stosuje się do banków państwowych, które straty swoje ustalają we własnym zakresie.

Na żądanie Banku Akceptacyjnego Sp. Akc. instytucja wierzycielska będzie obowiązana odstąpić wierzytelność, uznaną za straconą (nieściągalną) wraz ze wszystkimi tytułami i zabezpieczeniami Państwowemu Bankowi Rolnemu, który będzie nią administrował na rachunek Skarbu Państwa. Po odstąpieniu wierzytelności, uznanej za straconą (nieściągalną) Bank Akceptacyjny Sp. Akc. otworzy instytucji rachunek do wysokości przyznanej na ten cel pomocy Skarbu Państwa.

§ 19. Bank Akceptacyjny Sp. Akc. będzie sporządzał za każde ubiegłe półrocze kalendarzowe rzeczowe zestawienie sum potrzebnych na cele pomocy Skarbu Państwa z tytułu strat, poniesionych przez instytucje wierzycielskie na odsetkach i kapitale wierzytelności, objętych układami konwersyjnymi i będzie przedkładał te zestawienia Ministrowi Skarbu dla otrzymania dotacji, przeznaczonej na udzielenie pomocy Skarbu Państwa.

Zestawienie sum, przeznaczonych na pomoc skarbu Państwa z tytułu obniżenia dłużnikom odsetek, winno uwzględniać zmniejszenie się początkowej sumy dłużnej, objętej układem konwersyjnym na skutek płatności rat kapitałowych ustalonych w układzie. Zmniejszenia sum dłużnych będzie ustalał Bank Akceptacyjny Sp. Akc. bez względu na to, czy spłata rat kapitałowych rzeczywiście nastąpiła. Przy układach pośrednich obliczenie stopniowego zmniejszenia

szania się sum dłużnych Bank Akceptacyjny Sp. Akc. będzie skuteczni dla ogółu układów pośrednich, zgłoszonych przez instytucję pośredniczącą i zatwierdzonych przez Komitet Konwersyjny.

§ 20. Rejestr Banku Akceptacyjnego Sp. Akc., wymieniony w art. 10, będzie prowadzony w sposób następujący:

Rejestr Banku Akceptacyjnego Sp. Akc. składa się z rejestru imiennego, rejestru zbiorowego i rejestru centralnego.

Instytucja wierzycielska obowiązana jest wpisać do rejestru imiennego wierzytelności, objęte układem wraz z wszelkimi zabezpieczeniami tych wierzytelności, nie wyłączając zabezpieczeń hipotecznych — na podkład których przyznany został kredyt akceptacyjny. Rejestr imienny składa się z arkuszy, których wzór określa załącznik Nr. 1 rozporządzenia niniejszego. Arkusze te winny być wypełnione w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach i podpisane pod stemplem firmowym przez osoby, mające prawo do działania w imieniu instytucji wierzycielskiej. Z powyższych dwóch egzemplarzy jeden egzemplarz przechowuje instytucja wierzycielska, drugi egzemplarz należy przesłać Bankowi Akceptacyjnemu Sp. Akc. Instytucje wierzycielskie, nie posiadające uprawnień do bezpośredniego korzystania z kredytu akceptacyjnego, przesyła drugi egzemplarz instytucji pośredniczącej.

Instytucja pośrednicząca winna na podstawie arkuszy rejestru imiennego, nadesłanych jej przez instytucje wierzycielskie sporządzić rejestr zbiorowy, składający się z arkuszy, których wzór określa załącznik Nr. 2 rozporządzenia niniejszego. Do rejestru zbiorowego instytucja pośrednicząca wpisywać będzie na podstawie nadesłanych jej arkuszy rejestru imiennego, zestawienia sumaryczne wierzytelności poszczególnych instytucji wierzycielskich, objętych układami wraz z wszystkimi zabezpieczeniami tych wierzytelności, — nie wyłączając zabezpieczeń hipotecznych — na podkład których przyznany został kredyt akceptacyjny. Arkusze rejestru zbiorowego winny być wypełnione przez instytucję pośredniczącą w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach i podpisane pod stemplem firmowym przez osoby, mające prawo do działania w imieniu tej instytucji. Z powyższych dwóch egzemplarzy należy jeden egzemplarz przesłać do Banku Akceptacyjnego Sp. Akc., drugi egzemplarz przechowuje instytucja pośrednicząca, dołączając do tego egzemplarza arkusze rejestru imiennego, nadesłane przez instytucje wierzycielskie, które służyły za podstawę do wypełnienia rejestru zbiorowego.

Z arkuszy rejestru imiennego i zbiorowego, przesłanych w myśl przepisów ustępów poprzedzających do Banku Akceptacyjnego Sp. Akc., bank ten stworzy rejestr centralny.

Po wysłaniu do Banku Akceptacyjnego Sp. Akc. arkuszy rejestru w myśl przepisów ust. 1 i 2 paragrafu niniejszego, instytucja wierzycielska lub pośrednicząca nie ma prawa bez pisemnej zgody Banku Akceptacyjnego Sp. Akc. dokonywać w przechowywanym u siebie rejestrze żadnych zmian ani poprawek. W przypadku, gdy treść rejestru przechowywanego przez instytucję wierzycielską lub pośredniczącą nie pokrywa się z treścią rejestru centralnego, przechowywanego przez Bank Akceptacyjny Sp. Akc., treść rejestru centralnego obowiązuje instytucje wierzycielskie, pośredniczące, dłużników i osoby trzecie. Po uzyskaniu pisemnej zgody Banku Akceptacyjnego Sp. Akc. na dokonanie poprawki, zmiany lub wykreślenia wpisów w rejestrze, instytucja wierzycielska lub pośrednicząca skutecznie w rejestrze poprawkę, zmianę lub wykreślenie wpisu, powołując się na zezwolenie Banku Akceptacyjnego Sp. Akc. i następnie przesyła Bankowi Akceptacyjnemu Sp. Akc. odpis zmienionego wpisu lub zawiadomienia o wykreśleniu, na podstawie których Bank Akceptacyjny Sp. Akc. skutecznie poprawki, zmiany lub wykreślenia wpisów w rejestrze centralnym. Bank Akceptacyjny Sp. Akc. może upoważnić instytucje pośredniczące do udzielania zgody na czynienie zmian, poprawek i wykreśleń w rejestrze przechowywanym przez instytucje wierzycielskie, nie posiadające uprawnień do bezpośredniego korzystania z kredytu akceptacyjnego. Wszelkie zmiany, poprawki i wykreślenia w rejestrze, winny być skutecznie czerwonym atramentem.

Bank Akceptacyjny Sp. Akc. sprawuje nadzór nad prowadzeniem rejestru przez instytucje wierzycielskie i pośredniczące. Instytucje wierzycielskie i pośredniczące winny stosować się do wszelkich wskazówek i zarządzeń wydanych przez Bank Akceptacyjny Sp. Akc. w zakresie prowadzenia rejestru.

§ 21. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 grudnia 1934 r. Z dniem tym tracą moc obowiązującą następujące rozporządzenia Ministra Skarbu:

1) z dnia 26 czerwca 1933 r. o zasadach udzielania pomocy instytucjom, zawierającym układy z dłużnikami w zakresie wierzytelności rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 395), z zastrzeżeniami, przewidzianymi w § 16 ust. 4;

2) z dnia 7 lipca 1933 r. w sprawie zwolnienia od opłat stemplowych pism, wiążących się z działalnością Banku Akceptacyjnego Sp. Akc. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 418);

3) z dnia 9 marca 1934 r. w sprawie zmian w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 26 czerwca 1933 r. o zasadach udzielania pomocy instytucjom, zawierającym układy z dłużnikami w zakresie wierzytelności rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 173).

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Załącznik Nr. 1 do § 20 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 11 grudnia 1934 r. (poz. 967).

Nazwa instytucji prowadzącej rejestr

Nr. kolejny arkusza

Układy konwersyjne
z właścicielami gospodarstw:
grupy A
" B
" C
(niepotrzebne wykreślić)

REJESTR BANKU AKCEPTACYJNEGO Sp. Akc.

REJESTR IMIENNY

Numer kolejny	Numer układu	Dane, dotyczące dłużnika		Suma objęta układem Zł	Data od której obowiązuje układ	Z a b e z p i e			
		Nazwisko i imię	Adres			H i p o t e k a			
						Nomenklatura hipoteczna nieruchomości, na której figuruje wpis oraz powiat w którym jest położona	Nr pod którymi figuruje wpis hipoteczny w księdze	Rodzaj wpisu (czysty wpis, kaucja hipoteczna, subintabulat i t. p.)	Suma wpisu Zł
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

c z e n i a				W e k s l e k a u c y j n e				Zmiany zasze w zabezpieczeniach (treść i podstawa)	Uwagi
Papiery wartościowe		Inne zabezpieczenia		Ilość blankietów	Wartość blankietów wekslowych	Nazwisko wystawcy	Nazwisko żyrantów		
Nazwa papieru	Wartość nominalna	Rodzaj zabezpieczenia	Suma zł						
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

..... dn 19 r.
(data wpisania do rejestru)

Załącznik Nr. 2 do § 20 rozporządzenia Ministra
Skarbu z dnia 11 grudnia 1934 r. (poz. 967).

Nazwa instytucji pośredniczącej.....

Nr. kolejny arkusza

Układy konwersyjne
z właścicielami gospodarstw:

grupy A

▪ B

▪ C

(niepotrzebne wykreślić).

REJESTR BANKU AKCEPTACYJNEGO S. A.

REJESTR ZBIOROWY

sporządzony na mocy załączn^{ego}_{ych} rejestr^u_{ów} imienn^{ego}_{ych} za NN:

Numer kolejny	Data wciągnięcia do rejestru	Instytucji wierzycielskiej		Ilość zawartych układów	Suma zawartych układów	Zabezpieczenia			Weksle kaucyjne (gwarancyjne) ilość
		N a z w a	Siedziba			Hipotecz- nemi wpisami	Papiera- mi war- tościo- wemi	Innemi	
						Zł	Zł	Zł	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Załączni^k_{ów}

dn..... 19.....r.

Podpisy pod stemplem
firmowym